

tésnek alávetni, az már nem mindegy, az már a szabály ellen van. Uraim, a nagy taksa mellett több kímélet és több lojalitás!!

Ezt önméltóságom, mindenki tanulságául, a hasznos társulat s annak ember-telen embere dicséretéül akartam felhozni e lapok hasábjain addig is, míg a nyilvános politikai napilapok útján fogok szerezhetni megsértett emberi önértékek méltó elégtételt.

Sziveskedjék a t. szerkesztő ur e fájdalmas soraimnak helyt engedni, az által le-róvandván azon hálás tartozását, melylyel mint igaz hazafi az elhunyt, mint szegény honvéd iránt lekötöztetve van. Béke az elhunyt honvéd hamvaira! Köszönet az elhunyt végmegítisztelőnek!! s Isten mindnyájunkkal!

Dr. Sziklássy (Petrássovits).

N.-Károly, decz. 4.

Tisztelt szerkesztő ur! A „Nyir“ 9-ik számában egy nyirbátori levél olvasható, mely arról győzi meg az olvasót, mennyire hűtle-nek gyakran a vidéki tudósítások.

Sándor ur, ki e levelet közli, valjon miért adja ez esetet úgy elő, mint ha az Nyirbátorban történt volna. Szivesen enged-nék igazat közölni annak, de az igazság érde-kében ki kell nyilatkoztatnom, hogy ez eset nem Nyirbátorban, hanem N.-Károlyban történt.

A gróf mint mondják, gazdag családból való, s mint szász osztrák szolgálatot vállalt, míg egy másik testvére porosz szolgálatban van, s azt beszélnek róla, hogy a mult osz-trák-porosz hadjárat után szóváltásba jött valakivel, ki szemére hányta, hogy a német egység ellen fejeztet visel, s ebből eredt volna a párbaj, mely amerikai mód szerint eme gyászos véget érte. (s nem is lehet egye-bet feltenni mint ezt, vagy hasonló más po-litikai okot, miután valóban igen solid életű, civil és katonái iránt egyaránt előzékeny, be-csőletes s méltó ember volt.)

Temetése e f. hó 1-én az ág. h. v. szer-tartásai szerint, az őt megillető katonai fény-nyel meg is történt, egyrészt a vizsgálat kés-leltette ezt, másrészt testvére a porosz alez-redés után várakoztak, ki ugyan e nap reg-gelén meg is érkezett. Isten önnel.

Nagy-Károlyi.

Vegyes hírek.

** A tánc tanulási idején is beköszönt, s azzal együtt Balásy Ede tánczmester; több városi és privát bizonyítványokból ítélve, me-legen ajánljuk a t. közönségnek.

** A mult heti árvizek rombolásait il-letőleg folyvást veszünk szomorú tudósításo-kat. Tiszaujlakról írja levelezőnk, hogy ott oly roppant eső volt, hogy hétfőn, a vásár napján a házból sem lehetett kimenni, álta-lában pedig a víz oly magasságot ért el, a minőre tíz év óta nem emlékeznek az embe-rek. Az ez által okozott tömérdek károk kö-zött, melyek még számba sincsenek véve, kü-lönösen kiemeli, hogy Bökényben Ujhelyi Ár-pádnak egész nyáj juha oda veszett juhá-szostul együtt. A malmokat az ár a Tiszáról mind elsöpörte. Közelebb Máramarost illető-leg, Téesoról négy emberélet esett áldozatul a szeklenczei hidnál. Ez esetről a szolgabírói hivatalos jelentést jövő számunk fogja hozni. („Máramaros“.)

** November hó 1-én ment végbe a tiszabecsi temetőben a Pécsy István volt honvédőrnagy emlékoszlopának felállítása, mely alkalommal helybeli ref. lelkész Ilyés Bálint tartott a kegyeleti ünnepélyhez méltó felavatási emlékbeszédet.

** A nádudvari járásban Molnár Fri-gyes nagy szótöbbséggel választott ország-gyűlési képviselőnek.

** Tokajban eladó káposztát hirdető felirat:

It von
Kapusta el ado
100 és egy
ekint.

— Beküldetett hozzánk Spiczényi Ár-pád és Piczi Palkó által szerkesztett: „Bab-szem Jankó mellény-zebnaptár 1868-ik évre.“ Figyelmebe ajánljuk a t. közönségnek. Ki-csiségénél fogva mellény-zebben vagy pénz-tárczában, alig foglal helyet. Tartalma kö-vetkező: naptári rész, fogyatkozások évsza-kok, izraeliták naptára, bélyeg skála és szép-irodalmi rész, melyből kiemeljük a „Két Pi-cula“ című regényt. A naptár arany szegé-lyű! és mégis az ára csak két piczuli.

** Városi hatóságunktól tudomás szer-

zés végett másolatban következő értesítést kaptunk: „Tekintetes városi közönség! A magyar kir. igazságügyi miniszter ur ő nagy-méltósága által, ideiglenesen a debreczeni esküdtzéki kerület vizsgáló bírójává rendel-tetvén, midőn ennek folytán a kerület-ben vizsgáló bírói tisztemet megkezdeném, s erről a tek. városi közönséget értesíteném, egyuttal tiszteletteljesen kérem, hogy az 1848. évi XVIII. t. cikkben alapuló hivatalos el-járással engem nagyrabecsülendő támo-gatásával szerencsétlenül méltóztassék. Az es-küdtzéki kerületi vizsgáló bíró. Debreczen, nov. 15-én, 1867. Ebeczky Emil m. k.

† A „Fremden Blatt“ írja: Chorinsky gróf főhadnagy szombaton értesült atyjától neje borzasztó haláláról. A szomorú hírt min-den benső megindulás nélkül fogadta s csu-pán azt sajnálta, hogy nejeének éppen gyil-kos kéz által kelle meghalnia. Midőn az őt Münchenbe szólító távirat ide (Bécsbe) érke-zett, oly zavar volt rajta észrevehető, melyet hasztalanul iparkodott elrejtetni. Kezdetben nem akart Münchenbe utazni, és csak akkor határozta el magát az utra, midőn atyja Ch. gr. helytartó, annak szükséges voltát hang-súlyozta s megígérte, hogy kísérelje leend. Te-kintettel e szomorú catastrophára, a főhad-nagy fivére, Chorinsky Károly gróf, ki eddig a bécsi államügyészségnél volt alkalmazva segédi minőségben, felmentetve magát állomá-sától s az irodából már tegnapelőtt (pén-te-ken) elmaradt. (Biztos kuforrásból az ellenke-zőt állíthatjuk). Ebergényi bárónő felől hall-juk, hogy elfogatása előtt csomagot nyújtott át nőcselédének azon kérelemmel, hogy vi-seljen rá gondot, de óvatosan és ne saját házában. A cseléd a csomagot nővérenek adta át, kiben azonban, különböző jelek által in-dítatva, gyanu támadt, s később átszolgál-tatta a rendőrségnek. A csomagban állítólag theafőzöt találtak. Tudva van, hogy Chorinsky-Ledske grófnőt thea mellett lelték megmér-gezve.

Kedden este Breitenfeld fő-rendőrbiztos egy titkárral s két hivatali szolgálával megje-lent E. bárónő lakásán s kinyilatkoztatta, hogy fogoly. A két hivatali szolgáló megfogta a bárónő kezét, miszerint megakadályozza, nehogy a bárónő megsértse önmagát, s erre ő készsége-

TÁRCZA.

Gyermekéveim.

Az édes otthon kis családunk körében
S vidor napjaimat elibem idézem . . .
Ti boldogságonak szép, zöld repkényei
Rég elhullottatok, s hiu reményei

A gyermeki kornak. Mily játszi voltam én
Midőn örömtelve a lepét kergetém! . . .
S hogyha elfoghatám picziny kezeckémmel
Ezzel akkor semmi boldogság nem ért fel.

... Oldalomon fakard; fűzfá sip számban . . .
Hős vezérhez illőn remekül támadtam . . .
S a mikor legyőztük oszt az ellenséget
Rendesen elnyertem a fővezérséget! . . .

Vagy ha iskolából megérkeztem haza
Várt honn reám mindig a szerető anya
Estenden olvasék . . . s ő zárt kebelére
A szomszédok mondák „még pap lesz belőle“.

... Ezek régen voltak. Ifju lón a gyermek,
Játszi kedvvel többé pillangót nem kerget,
... Az életszipadán a függőny fellebbent
S gyermekkori álmod messze . . . messze
rebbent! . . .

Nádfődeles fehér kicsinyke házikó,
Csak rád is gondolni én nekem ó mily jó! . . .
S ha néha-néha oszt ebbe haza térek
Mily szivesen fogad anyám a jó lélek!!

Feledem az önző világot körébe,
S miként gyermekkorban fejem az ölébe! . . .
És a hű eb, melyet oly sokszor megnyergeltem
Örömben helyét nem leli mellettem . . .

... A nap is már letűnt, és beállott az est,
S képzeletem mindig gyermeki képet fest,
S én miként kis gyermek álmosan, estendem,
Gyermek emlékkémmel ott elszenvedtem.

Oh mily boldog voltam . . . S boldogságom éde
Gyermekkori ábránd, álminnak már vége
De legyen bár sorsom keserű, mostoha,
Kis fehér házikó nem feledlek soha! . . .

Kiss Endre.

Uj hazát keresők.

Novella

Brunold F.-től.

Németből fordította S. Ilka.
(Folytatás.)

A házi gazda az ifjuhoz ment; kezét arczáról elvonta — és a szemeket könnyekkel telve látta. „Hagyjatok engem“, szölt a le-gény. „Kérem kegyelmedet, vigyen magával; itt már nincs maradásom. — Jövő vasárna-pon esketik Ilonát.“ Ez utóbbi szavakat alig tudta kimondani János, keservesen sirt. A többiek hallgattak. Kívül egy legény az ablak alatt menve azt dalolta.

Volt nekem szeretőm,
Mari volt a neve. stb.

János addig figyelt a dallra, míg hallható volt. Erre felállt, mindenkinek kezét szorítva az ajtó felé haladt.

„Verd ki a fejedből azt a leányt, gon-dold, hogy meghalt“, mondá Puskás uram, őt az ajtóig elkísérve.

János megszorítá a kezét és elválva azt mondá: „halva igen rossz volna — de hűtlen még rosszabb. — Én veletek megyek. Isten maradjon veletek!“

Az öreg Kardos is készült menni, a többi követte. Forgács Laczi az elválásnál azt mondá Puskás Istvánnak: „Tehát a mel-lett maradunk, én szerzem a vevőt — hol-nap rendbe hozzuk az egészséget; azután ki Amerikába. Jó éjt!“

A tanító haza kísérte az öreg Kardost; de Forgács Laczi rövid bucsuzás után elfu-tott. Midőn azt litte, hogy már senki sem látja, megváltoztatta az irányt, egy sikátorba fordult, melyből egy ösvényen a falun kívül külön álló házhoz sietett. Az öregek ugattak, de Laczi magához hívta az állatokat, azok őt megismerve elhallgattak. Most halkan a hátulsó szobaablak táblájára kopogtatott, mire annak ajtaja csendesen megnyílt, és Forgács Laczi besuhant, a szobában magát több zsidók előtt meghajtva, kik őt úgy lát-szott várták.

„Nos!“ kérdé egyik azok közül; „hogy áll? Akar eladni?“

„Akar!“ mondá Laczi s a szaladástól el-fáradtan egy lőczára leült. „Puskás István egészen belebolondult a kivándorlás eszmébe

— és ha én 100 frtot kapok, holnap az egész gazdasága a tietek. Sok fáradságomba ke-rült! Ó annyival megelégszik, mennyivel már előbb ígértetek.“

„Ugy megkapod a pénzt,“ válaszolá az egyik zsidó.

„Hát te nem vándorolsz vele?“

Forgács Laczi kissé hallgatott, végre elnevette magát és mondá: „Még nem ment el az eszem. Mit csinálnék én oda át, leg-feljebb azt a mit itt: az embereket a kíván-dorlásra heczcelni; de ki tudja, valjon nem jobb-e csakugyan ott mint itt — és akkor rossz keresetem volna. Senki sem akarna vis-sza jönni. Nem, nem! csak még két három olyan balek mint Puskás István, az öreg Kardos és Lénárt — és rendén lesz a szénám.“

„Vegyél magadnak egy gazdaságot, vagy legalább egy telket.“ szölt közbe az egyik zsidó. Te nekünk segítettél, mi rajtad segí-tünk. Lénárt telkét felosztjuk; azon kettő bőven megélhet; az egyik felét átveszed és a pénz, melyet most kapnál felpénznek marad; a többivel megvárunk csekély kamat mellett. Ugy cselekszünk mint testvérek. Akarsz?“

Forgács Laczi botjára támaszkodva így gondolkodott: megpróbálom. Így biztos a pénz-em, és ur leszek — a hiányzó összeg majd csak kerül valahonnan, egy pénzes leány — s ha az nem, ugy is kicsinálom én azt! Végre kezét nyújt a zsidóknak, azt mondá: „Helyes! a Lénárt fél telkét átveszem annyiért, meny-nyibe nektek van. — Holnap reggel mindent rendbe hozunk; de legnagyobb titokban ma-radjon minden, míg el nem utaznak. Holnap reggel 8 órakor legyetek Puskás Istvánnál; én már ott leszek. Jó éjt! Sietnem kell, ne hogy valaki ittlétemet észre vegye. Jó éjt.“

Forgács Laczi haza futott.

A zsidók bezárták az ajtót utána és csendesen beszélgettek: a Puskás telke nagy, abból hármat lehet csinálni. Forgács Laczi a Lénárt fél telkét megkapja és pénzünk első helyen arra betábláztatik. Szántani és vetni nem fog, ő meg nem állhat, egészen kezünkbe fog esni, mert sem tőkét, sem kamatot fizet-ni nem fog. Így minden telket 3 felé osztva mindnyájan elszegényednek, mi pedig meg-gazdagodunk.

Ennyi volt a zsidók beszélgetése.

gesen követé a rendőroket a készen álló fogathoz, mely őt a Stern-utcában levő rendőrségre vitte. A házban ki sem vette észre a történeteket a portáson kívül oly csendesen ment végbe az egész. A bárónő testvére, ki éppen a bárónél volt, azonnal hazament, a lakást az illető biztosok bezárták, s a szobaleányt utasíták, hogy magának máshol igyekezzék állomást szerezni.

Eddig még nem fedezték fel, ki volt azon férfi, kinek kíséretében Ebergényi bárónőt Münchenben látták.

Münchenből nov. 29-dikéről a következő eredeti jelentést közli továbbá az idéztük lap:

Chorinsky gr. főhadnagy elfogatása következő módon történt: a vizsgáló bíró idézése folytán atyjával Bécsből ideérkezvén, a meggyilkolt férje részt vett a vizsgáló bíró előtt tartott tárgyaláson, s ugyanazon nap értekezés végett a királyi rendőrigazgatósághoz idéztetett, hová atyja kíséretében jött.

Itt a rendőrigazgató szobájában Chorinsky gróf főhadnagy értesített, hogy a vizsgáló bíró indítványára elfogatik, a mi atyjának rémülésére azonnal meg is történt. Chorinsky gr. helytartó ennél fogva egyedül tért vissza a szállodába, mialatt fiát börtönbe kísérték, hogy őt ott a törvény értelmében levétköztesseék.

Chorinsky gr. noha kissé izgatottnak látszott, nyugodtan s elszántan viselte magát, a midőn mellén a gyilkossággal gyanúsított hölgy arcképét egy arany medaillonban megtalálták, a gróf maga megmondá a hölgy nevét és lakását, ugy e jelentésnek lehet talán tulajdonítani, hogy a gyilkosnak tartott hölgy elfogatása azonnal megrendeltetett.

A „Presse“ idevágó közleménye pedig így hangzik: Mint hiteles dolgot közlik velünk, 29. délután teljesen bevallá tette. (?) Már előbb megvallotta, hogy Bécsből több napig távol volt, de azon kijelentéssel, miszerint Magyarországon időzött egy rokon családnál látogatásban. Midőn a müncheni rendőrség Chorinsky-Ledske grófnő hűlt tetemeit föllette, azonnal orgyilkosságot gyanított, miután különös körülmények egészen kizárták azon feltevést, hogy öngyilkossági eset forog fenn. A gyilkosságot megelőző napon a

szép fiatal nőnek oly rendkívüli nemű fényes életmód helyzetet keltésbe, miszerint lehetetlen, hogy öngyilkosság lehetendőt rá a válasz. — A müncheni orsz. törvényszék Ebergényi elutazta után rögtön távirati uton téve magát összeköttetésbe az idevaló (bécsi) orsz. törvényszékkel, s oly ismerveket s körülményeket jelzett, miszerint semmi kétség sem lehetett az iránt, hogy Vay bárónő egy és ugyanazon személy Ebergényi Juliával.

Ebergényi Juliát következőleg rajzolják. Középtermetű, inkább szikár, vonásai majdnem férfiasak, erős kinyomatu magyar típusal, beszél németül magyar szójejtéssel s német neveltetést alig élvezett. Ugyanőt urisnak, nyersnek tartják, ki környezete felett uralkodik, s ki erősen szokott szivarozni.

A „Vaterland“ pedig e tárgyban jelenti: Chorinsky gróf, a helytartó fia, már korábban osztrák szolgálatban volt s kapitányságig vitte. Családjához való viszonya nem volt szerencsés, s atyáról, ezen általán tisztelt és szeretett államférfiről mondják, hogy már régebben aggódva tekintett a fiatal ember jövője elé. A fiatal gróf elhagyta az osztrák hadsereget s a pápai csapatokba lépett. A gróf állítólag Rómában ismerkedett meg Ledski kisasszonnyal, ki előbb a színházhoz tartozott, s kit — feddhetlen hirben állván — nőül vett. Kevéssel házassága után a gróf elhagyta nejét, s midőn később Mexikóba ment, a fiatal nő apósa házába fogadtatott, s ott is maradt mult év végeig. Szerény igénytelen modora megszerze számára grófi rokonai kegyét, s midőn ő férje visszatérte után Münchenbe költözött, apósa évi járadékot rendelt számára, melylyel Münchenben szerényen, de tisztességesen élt. A fiatal gróf e közben viszonyt kötött 25 éves Ebergényi Juliával. Nevezett érdekes barna hölgy, kék szemekkel, négy hó előtt a „Kruzerstrasse“-n bérelt lakást s ott fogadta naponkint Chorinsky gróf látogatásait.

Ebergényi Julia tegnap (nov. 28.) délelőtti 9 óratól délutáni 2 óráig szigorú valla-táson ment keresztül. Ugyanaz Fischer Miksa, orsz. törvényszéki tanácsos vizsgáló bíró vezetése alatt zárt ajtóknál történt. A rendőrhatalósági főnök megbízásából jelen volt ezutal Hineis rendőrtanácsos, a biztonsági iroda

főnöke, miután a valla-tás eredményét a müncheni vizsgáló bírósághoz azonnal távirni kellett. Ebergényi J. elfogatása, valamint a meggyilkolt férjének, Chorinsky gr. főhadnagyának Münchenben történt elfogatása egyébként illetékességi vitákra vezetend a bajor, osztrák és magyar hatóságok közt.

Tudakozó és közvetítő intézeti ÉRTESSÍTŐ.

(E rovatban egy-egy közlésért 20 kr. o. é. fizetendő.)

Eladó:

Egy zongora.
Egy takarékvaskonyha.
Körte- és alma-magvak.
Varrógépek igen kedvező föltételek mellett.

Kerestetik:

200 frt kölesön, 10 hold doroghi határban fekvő birtokra első helyre betáblázható.
Egy francia bonne, vagy játszótárs egy gyermek mellé.

Több eladó ház.

Különfélék.

Egy butorozott szoba minden órán kiadó
Gyermekek tanítására, házikisasszonynak vagy társalgónőnek ajánlkozik, egy fiatal nő — szépségig.

Varrógépen varrni csekély díjért tanít egy nő.

Kertésznek vagy más egyéb szolgálatba egy jó bizonyítványokkal ellátott egyén, alkalmazást keres.

Szerkesztői posta.

K. E. urnak Tokaj. Kivánságát, mint látja, teljesítettük. A prozai munkának mielőbbi elküldése és vidéki tudósítások gyakori közlésére felkérjük. Lapunkat számára megindítottuk.

B. H. urnak. A „Fehér galamb“ töltve jó volna, de így csak kasunk töltelékéhez használhatjuk.

Osterlamm Károly urnak Pesten. A Bab-szemjankókból jó lesz vagy 20 példányt küldeni, sokan kértek belőle.

Szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Börkey Imre.**
Főmunkatárs: **Jurányi Hugó.**

Másnap reggel tündöklő fényben ragyogott a nap; a falu összes lakossága a mezőre sietett, az utolsó kévéket betakarítani.

Puskás István otthon maradt, ő a vevőket várta. Neje könnyekkel telt szemekkel végzé házi dolgait. Minden tárgyon tovább függő pillantása, mint szükséges lett volna. — Mitől régóta félt, annak ma teljesedésbe kell menni. Azon ház, melyben ő oly számos éven át élt, idegen kezekbe fog kerülni.

Lelkében még egyszer élte át a multat. Minden mit maga körül látott, megvénült, és a ház előtti fák Marival együtt nőttek fel. Minden darab a házban, minden hely a kertben és udvarban előtte kedves és drága volt. Némely tárgy nagy gondnal szerzetett meg; és most, — mindentől válnia kell. És miért? férjének nyugtalan természeté miatt, kinek mindene, sőt a házat terhelő adósság is már rég törlesztve volt.

Mari sem ment a mezőre, ő a kertben volt. Egész éjen át sirt; azon nyugodtság, melyet kedvese előtt szinlelt, a fájdalomnak helyet engedni kényszerült. Fűvet szedett kecskéje számára, melyet felvevett, mely őt úgy követte mindenhová, mint egy hűséges eb; és most ez is eladatni fog.

Keze alig bírta a sarlót tartani — és midőn egy szekeret az udvarba robogni látott, az árokba huzódott és keseregye sirt.

A vevők megérkeztek. Forgács Laczi már egy óra óta a szobában volt. A zsidók az egész telket bejárták és megnézték.

Puskás István nyugodtságot szinlelt; de szive szorult, midőn a házat, istállót és csúrt a vevőkkel bejárta.

Neje és gyermeke nem is mutatta magát, ők a hátsó szobában elrejtöztek és sirtak.

Csak lett volna most valaki István gazda mellett, ki őt tervéről lebeszélje, bizonyára eladási szándékától eláll és honn maradt volna. De Forgács Laczi a tüzre még olajat öntött, s így kezét nyújtott a zsidóknak, beleegyezve a kínált összegbe.

A vevők, Puskás és Forgács Laczi szekérre ültek. A városba mentek és telekkönyvileg megerősítették az adásvevési szerződés.

Puskás délután a pénzzel haza térve a falu alatt ment a házig — mely már nem övé volt — hogy valaki meg ne lássa; ha zaérve pénzét eltette és az ajtót magára zárta.

Forgács Laczi örömeben az egész világot átölelte volna, mert Puskás uramtól jó summa pénzt kapott és a Lénárt féle teleknek is fele már sajátja lett.

Puskás István a falu legtekintélyesebb gazdája mindenét eladta; a kivándorlásnak semmi sem állott utban.

Napról napra szaporodott a kivándorlók társasága. 7-ik napon az ingóságokat elárvereltette, de neje és gyermeke a szomszédba ment, mert nem néztek, hogy ők meg a dobot mindenök felett.

Puskás a szobában volt. Az ajtó megnyílt és belép Károlynak öreg atyja. Az öreg ezüsttűhöz hajával reszketve nyujta kezét Puskásnak, mondván: „én még egyszer jövök.“

„Komám“, mondá Puskás felindulva, „hozzám hiába jött, mint látja, már az ingóságomat is dobra verték — egy hét mulva már hajón leszek.“

„Igaz“, válaszolt az öreg; de Marit — komám — hagyja itt.

„Miért?“ kérdé hevesen Puskás, „talán a kend fiának, kinek semmije sincs, hogy együtt éhezzenek. Abból ugyau semmi sem lesz; a szerelmet majd elfújja a tengeri szél.“

„Meglehet“, válaszolt az öreg. „Különbén csak annyit akartam mondani, hogy Károly fiamat örökre megszabadítam a katonaságtól és az egész gazdaságotom általadtam neki, így nem lesz kénytelen leánya éhezni. Ne válassza el a gyermekeket egymástól, ők együtt nőttek fel és szeretik egymást, szerencsések lesznek.“

Puskás azonban nem tudott válaszolni, váratlanul jött e nyilatkozat, kezével homlokát megsimítva, mint ha a szomorú gondolatokat elűzni akarná, végre azt mondá „komám, már késő. Feleségemet a bánat megölte, ha Mari oldala mellett nem volna — és én gyermekemet nem akarom itt tudni, midőn én ott a szerencsében úszok.“

„Adja Isten, hogy a szerencsét ott találhassátok“, szolt az öreg és menni készült.

E perczben az ajtó hirtelen megnyílt és azon Károly Marival karöltve a szobába rohant.

„Atyám, atyám, adj nekem Marit“, kiáltá Károly, „ne tegye őt is szerencsétlenné, mint maga magát.“

Ezen meggondolatlanul kiejtett szó Pus-

kást dühbe hozta, leánya kezét megfogta és magához huzva azt mondta: „Hallgass fiu! Mari én mellettem marad — még akkor is, ha apád nem egy, hanem 10 olyan gazdaságot adna, mint a milyet adott. Én szerencsétlen nem vagyok!“

„De lesz“, vágá közbe Károly; „Forgács Laczi megcsalta kigyelmedet — ő nem vándorol veletek!“

Puskás összeresztent. „Hazudsz“, kiáltá, „még ma is beszélt velem az utazásról.“

„Ő a hazug nem én“, vágott közbe Károly. „Kigyelmed meg van csalva, mert a Lénárt-féle teleknek felét nyerte gázságának jutalmául; Forgács Laczi kerítette a vevőket — és most telkes gazda.“

Puskás István arca vérpáros lett, s öklét észrevétlenül összeszorítva, alig hallhatóan morgott: „A gazember! két legyet egy csapásra talált, tőlem is szép summa pénzt kapott fáradságáért.“

Károly észrevette szavának hatását, Puskáshoz lépett és kezét megfogta; Mari atyjának nyakába borult — és mindketten igyekeztek őt megnyerni.

Az atyja szive lágyulni kezdett s küzdeni látszott magával, végre megfogta Mari és Károly kezét — e perczben megszólal a dob, az árverés megkezdődött és Puskás a szeretők kezeit magáról lerázva hevülten mondá: „Késő. Mari velem jön.“ és ezzel kilépett a házból.

Néhány nap az árverés után több szekeren felrakodva indult a kivándorlók társasága a legközelebbi vasuti állomáshoz, onnan Hamburgba menendők.

Az egyik szekérnek legtetéjén — melyen a kivándorlók podgyásza felrakva volt — ült az öreg Kardos kalapját szemére húzva és a szentírast kezében tartva, ez volt mindene, kivéve a kész pénz, melyet az ujvilágba vinni vélt.

A másik szekeren ült Mari és édes anyja, keserves könnyeket hullatva. A szekér mellett Puskás gyalogolt, a szekér után ment János lesütött fövel, hűtlen szeretőjére gondolva; de Forgács Laczi nem volt látható, ő most már saját házának padlásáról nézett a szekerek után, mondva: szerencsés utat! — az én szénám már rendén van.

(Folytatása követk.)

HIRDETÉSEK.

KARÁCSONYI ÉS UJÉVI AJÁNDÉK.

Van szerencsém a t. közönség figyelmét felhívni a most nagy választékban érkezett karácsonyi és ujévi ajándékokra legalkalmasab árucikkeimre, gyermekek és nagyok számára; úgy szintén ajánlom a t. közönség figyelmébe

porcellán- és üveg-raktáramat,

melyben csehországi és belföldi porcellán étel-, kávé- és thea-készletek, minden nagyságu arany- és diófa keretű tükrök, mindennemű üvegáruk, kész fenyőfa ablakok, mosható aranykeretek és nagy választékban photogén lámpák legjutányosabb ár és pontos kiszolgálattal mellett kaphatók.

(32) 3-1

Diecz Lajos

üveg-, porcellán- és játék-kereskedő.

Raktára Nyiregyházán Gredig és Tester-féle házában.

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTEREM.

NYIREGYHÁZÁN.

Alólírottak tisztelettel tudatjuk a t. cz. közönséggel, hogy állandó fényképészeti üveg-műtermet állítottunk, melyben bármily időben is működni lehet.

A t. cz. közönség pártolását kiérdemelni bizton reméljük, mert csak

tökéletes képeket

adunk ki legjutányosabb ár mellett.

A műterem Vitéz Károly ur házában a görög-kath. templom mellett van.

(29) 6-3

Szinay és társa.

Táncztanítás.

Tisztelettel jelentem a nagyérdemű közönségnek, hogy Nyiregyházán két hónapon át minden nemzeti, úgy idegen, társas és magán tánczokat, nem különben a helyes testtartást, taghordozást és lépési csint alaposan tanítani fogom.

Bővebben értekezhetni a tudakozó intézetben.

(33) 1-1

Balásy Ede
táncztanító.

Gyors, szép, jó és olcsó varrást

bármimemű és mennyiségben legujabb szerkezetű amerikai varrógép által készít; úgy szintén minden divatárusnó körébe tartozó munkákat elfogad, pontosan és jutányosan készít és a t. közönség pártfogásába ajánlja magát tisztelettel alólírt.

(34) 3-1

Petrányi Ida.

Lakása Nyiregyházán, Szarvas-utca Guncel bádogos-mester házában.

Haszonbérlet.

400 hold föld tagosított birtok Vaján, uri lakkal, cseled- és boltházzal, istállóval és egyéb gazdasági épületekkel 1868-ik év január hó 1-ső napjától haszonbérbe kiadó.

E l a d ó.

6 hámos fiatal hintó-ló, 2 betanított hátuló, 4 hámos csikó és egy 2 éves schweiczi bika. Bővebben értekezhetni mindezekről Berkeszen

(31) 2-2

gróf Vay Ádám

uradalmi tisztségénél.

Nyiregyháza, 1867. Nyomatott Dobay Sándornál.

Titkos betegségek

és ezek súlyos utóhajai ellen öt évi pesti Róchus-kórházi saját tapasztalata s a világhírű Ricord módszere után, siker biztosítása mellett rendel

Roib Mihály

orvostudor

Lakása: Nyiregyházán Kis-Kálló-utca 1446. sz. a.

Elfogad naponként 11-1 óráig. — Megke-
(13) reshető levél által is. 3-6

Haszonbérlet.

N.-Mada mezőváros és a szomszédos P. Dobos község határában fekvő több mint 650 holdnyi tagosított birtok belső telekkel és zsellérszolgálatokkal együtt 1868. évi Sz. György naptól kezdve 3 évre haszonbérbe kiadó. Bővebb tudósítást nyerhetni Vay Dienes urnál Vaján (ut. p. Nyirbakta), vagy alólírt tulajdonosnál.

Pest, Lipót-utca 47. sz. a.

(32) 3-2

Zoltán Géza.

Haasenstein és Vogler

hirdetések kiadó-hivatala

Bécsben Wollzeile 9. sz. Hamburgban gr. Joannisstrasse 14. sz. Berlin Gertraudten-strasse 7. sz. M. Frankfurt gr. Gallus-strasse 31. sz. Basel Freie Strasse 54. sz. és Lipcsében Grimmaische Strasse 11. sz.

Hirdetések minden ország lapjai számára pontosan közvetítettnek eredeti árak felszámítása mellett.

Ujságlapok, névjegyzékek díj nélkül és bérmentve.

Igazolási példányok minden hirdetéstől.

Engedmények a szerint, mint a lapok határozzák.

Előleges felszámítások kiváratra előbb is beküldetnek.

Több évi különféle fogorvosi szerek használata — beteg, gyakran vérző foghusomat nem gyógyította meg, míg végre Popp J. G. Anatherin-szájvizét használtam, miáltal bajomon gyorsan és tökéletesen segítve volt.

Ennek folytán kötelességemnek tartom, ezen szert, mindazoknak melegen ajánlani, kik hasonló bajban szenvednek. — Bécs.

Gróf Bolty F. A. m. k.

Bizonyítvány

a bécsi cs. k. orvosi egyetemnek egyik legkitünőbb tanáratól.

Dr. Popp fogorvos urnak.

Önnek Anatherin-szájvizét megvizsgáltam és ajánlhatónak találtam. — Bécs.

Proff. Oppolzer

emerit. Rector, magnif. a cs. k.

orvosi egyetem tanára Bécsben,

(26) 2-1

szász kir. udv. tan. stb.

Kapható Nyiregyházán: Reich B. kereskedésében és Barcsay gyógyszer-tárában. Debreczenben: Borsos ur gyógyszer-tárában és Csanak József fűszerkereskedésében. Nagyváradon: Janky Antal, Huzella A., és Knorr uraknál. Nagy-Károlyban: Jelinek gyógyszer. Bőszörményben: Lányi M. Nagy-Bányán: Papp S. gyógyszer. Szinyér-Váralján: Gerber gyógyszer. Zilah: Weiss gyógyszer. Somlyó: Ruzska Ign. és Társa. Tokaj: Kröczer Agoston gyógyszerésznél. (27) 1-1